

КАРЦІНКИ З ГЛЫБІНКІ

КРЫЛАТЫ СЯБРА

У Бярозаўскім раёне абралі свой птушыны сімвал

У фінале конкурсу за званне птушкі-сімвала змагаліся рэзэз звычайны, чарацянка вяртлявая і зімародак. Галасаванне прайшло ў школьных і працоўных калектывах, а таксама на сайце раённай газеты «Маяк». У ім паўдзельнічалі больш за шэсць тысяч чалавек.

У выніку за рэзэза прагаласавалі 892 удзельнікі, на другім месцы — зімародак (1913), а на першым — чарацянка (3296). Пераможца — самая рэдкая птушка Еўропы, абараняецца як від, які знікае, і пражывае ў заказніку «Спораўскі» Бярозаўскага і Драгічынскага раёнаў. На яе галаве жоўта-белаватыя палоскі, якія са спіны заходзяць на надхвосце, грудзі — светлыя, у цёмныя рыскі. Птушка невялікая: даўжыня цела — 13 см, размах крылаў — 16—19 см. У якасці прыроднага сімвала была зацверджана на 27-й сесіі Бярозаўскага раённага Савета дэпутатаў.

Зараз чытачам газеты «Маяк» прапануецца распрацаваць лагатып птушкі-сімвала і зрабіць эскіз скульптуры чарацянькі, якая, хутчэй за ўсё, з'явіцца ў Бярозе. Свае прапановы можна даслаць на паштовы ці электронны адрас газеты.

НЯРЫБНЫ ДЗЕНЬ

Сезонная забарона на лоўлю ўступіла ў сілу

У Віцебскай вобласці з 10 красавіка па 8 чэрвеня ўключна ўводзіцца веснавая забарона на лоўлю рыбы. Гэта робіцца для стварэння спрыяльных умоў для нерасту, пра што піша «Браслаўская звязда». У адзначаны тэрмін забараняецца прамысловая лоўля на ўсіх вадаёмах, акрамя лоўлі вугра, які мігрыруе, у месцах, вызначаных Міністэрствам прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Беларусі.

Аматарская лоўля дазволена толькі ў светлы час сутак з берага, са штучных збудаванняў і канструкцый, акрамя чыгуначных мастоў, плацін, шлюзаў, іншых гідратэхнічных аб'ектаў, на якіх устаноўлены абмежаванні і забароны на гаспадарчую дзейнасць, і на 50 м па абодва бакі ад такіх месцаў. Для лоўлі можна выкарыстоўваць адну вудачку з адным кручком або спінінг са штучнай прынадай, аснашчанай адзінарным, двайным ці трайным кручком.

Начальнік міжраённай інспекцыі АЖіРС Віталь Буда нагадвае спінінгістам, што з 15 красавіка па 30 мая ўстанаўліваецца забарона на лоўлю судак. Рыбу гэтага віду, якая трапіць на кручок, трэба абавязкова выпусціць у вадаём. У час веснавога нерасту таксама забараняецца аматарская лоўля на штучных нерасцілішчах возера Дрывяты.

КРУГОМ ВАДА

У Навасёлах падтапіла чатыры дамы

Пра красавіцкі прыродныя жарты піша газета «Голас Веткаўшчыны». Старажылы населенага пункта гавораць, што так блізка вада яшчэ ніколі не падступала. Гаспадары дамоў, якім не пашчасціла, пераязджалі да суседзяў вышэй. У хаце Ірыны Салтыковай эвакуіраваць прыйшлося і мэблю: вада з падмурка паднялася на першы паверх.

Жанчына пераехала ў Навасёлкі 12 гадоў таму, пакінуўшы абласны цэнтр. Тут пачала працаваць даяркай, далі жыллё. Гаспадары зрабілі касметычны рамонт: абнавілі мэблю, паслалі лінолеум... Цяпер многае неабходна пераробліваць.

Звычайна ўвесну ўся вада сыходзіць у палі праз водапрапусную трубу. Але сёлета яна гэты шлях не абрала. Чаму — пакуль невядома. У ДРБУ-185, якое адказвае за гэты аб'ект, гавораць, што восенню ніякіх пераход не было. Мясцовыя жыхары расказваюць, што адзін з суседзяў закладваў трубу смеццем, бо раней вада ішла праз яго агарод. Старшыня Шарсцінскага сельскага Савета Святлана Цімохава растлумачыла, што, калі ішло добраўпарадкаванне, жыхары рабілі пад'езды да сваіх дамоў і ў адным месцы пашкодзілі меліярацыйны канал. Першы сігнал быў яшчэ пасля ліўня 29 ліпеня. Тады на гэта не звярнулі патрэбнай увагі.

Цяпер на праблему адрэагавалі аператыўна: збудавалі дамбу з мяшкоў з пяском, пракапалі водаадводны канал, дзе потым пракладуць трубу. Ваду спусцілі, засталася вільгаць. Яўген Чарняўка, дырэктар ААТ «Хальч», на балансе якога знаходзіцца падтоплены будынік, адзначыў: калі падсохне, можна будзе ацаніць сітуацыю і, калі ёсць сур'езныя пашкоджанні, дапамагчы ў рамонце. Але, як заўважыў намеснік старшыні Веткаўскага райвыканкама Уладзімір Зіневіч, у гэтай сітуацыі людзям значна спрасціла б жыццё страхоўка.

Надзея АНІСОВІЧ.

ДЫНАСТЫ

КУЛЬТУРАЙ «ЗАХВАРЭЛА» З ДЗЯЦІНСТВА

Чаму Наталля Шымановіч памянля прафесію

Як правіла, мы часта чуем пра дынастыі механізатараў, медыкаў, настаўнікаў. Дзякуючы намаганням адных на нашым сталё ёсць хлеб і да хлеба, іншыя пазбаўляюць нас ад фізічных хвароб, трэція вучаць разумнаму, добраму, вечнаму. А вось тых, хто далучае нас да культурных каштоўнасцяў, робіць наша жыццё духоўна багатым і цікавым, згадваем не так часта.

У сакавіку загадчыца Селішчанскага сельскага клуба Вілейскага раёна Наталля Шымановіч адзначыла сваё 55-годдзе. Культурай яна «захварэла» яшчэ ў дзяцінстве. Бацька Канстанцін Пятроў працаваў дырэктарам Ільянскага сельскага Дома культуры. У 1976-м пераехаў у Слуцкі раён, узначаліў Падлескі СДК, дзе, як і на папярэднім месцы, арганізаваў духавы аркестр. Канстанцін Паўлавіч кіраваў калектывам, сам іграў на трубе. Ствараў ён і модныя на той час вакальна-інструментальныя ансамблі, у якіх прымаў актыўны ўдзел.

Маці — Вера Мікалаеўна — была надзвычай творчым чалавекам, валодала не толькі арганізатарскімі, але і мастацкімі, вакальнымі здольнасцямі, пісала вершы. Працавала поруч з мужам у ільянскім доме культуры.

Наталля Канстанцінаўна атрымала ў тэхнікуме сельскагаспадарчую спецыяльнасць і спачатку працавала брыгадзірам на жывёлагадоўчай ферме. Але затым захацела прайсці паскоранія курсы культурна-адукацыйнага ўз'яўлення. Відаць, бацькоўскія гены ўзялі сваё. «Творчая дзейнасць мамы і таты праходзіла на маіх вачах, увесь вольны час я праводзіла ў клубе», — згадвае Наталля Канстанцінаўна.

Дочкі Вераніка і Ірына.

Яе дочкі-блізняты — Ірына і Вераніка — пайшлі па слядах маці. Дзяўчаты закончылі Мінскі дзяржаўны каледж мастацтваў па спецыяльнасці «Народная творчасць (харавая музыка)». Творчую дзейнасць пачыналі ў Ільі, затым пераехалі ў Селішча: Ірына кіравала вакальным гуртам «Зорачка», а яе сястра была культурна-адукацыйным гуртам «Зорачка». Цяпер дочкі змянілі месца працы, але не здрадзілі абранай прафесіі. Ірына Судніковіч — метадыст у Маладзечанскім палацы

Наталля ШЫМАНОВІЧ.

культуры, а Вераніка Пташнік — мастацкі кіраўнік у нарачанскім Доме культуры.

— Дочкі самі зрабілі выбар, — кажа Наталля Канстанцінаўна. — Яны, можна сказаць, выгадаваліся на сцэне. Вячэрняя рэпетыцыя, падрыхтоўка мерапрыемства — яны са мной і пелі з маленства, і танцавалі. А цяпер ужо і ўнукі прыходзяць у клуб: дачушка майго сына Косці частая наведвальніца. Унука таксама да сваіх спраў прыцягваю, ён не супраць, — не нарадуецца бабуля.

— Наталля Канстанцінаўна — ініцыятывы работнік, літаральна фантануе ідэямі, — кажа інжынер структурнага падраздзялення «Аўтаклуб» цэнтралізаванай клубнай сістэмы Вілейскага раёна Людміла ЛЯШКЕВІЧ. — Яна не толькі творчы чалавек, але і добры гаспадарнік, арганізавала і вядзе гурток сольных спеваў для дарослых «Надзея» і дзіцячы гурток «Салавейка».

— Вядома, хочацца, каб у нас быў спецыяліст з вакальнымі данымі, які займаўся б з дзецьмі, бо самой цяжка за ўсім паспяваць: і гурток весці, і справядзачы рыхтаваць, і ўстановай кіраваць, і гаспадарчыя пытанні вырашаць. Часам даводзіцца і прыбіраць у памяшканні, і снег на вуліцы расчысчаць. У мяне на паўстаўкі працуе жанчына. Грошы невялікія атрымлівае, а клопатаў у яе хапае. Вось так і выручаем адна адну, — камстатуе Наталля Шымановіч.

На думку загадчыцы, культура трымаецца на энтузіязме апантаных людзей: «На такіх вось «ненармальных», якія цягнуць усё не ў дом, а з дому. Бо усё што можна: і ручнічкі, і гаршкі з кветкамі, і сурвэткі — усё, што можа спатрэбіцца для творчасці, нясу на працу».

Дарэчы, стыльную канапу, на якой мы сядзім, Наталлі Канстанцінаўне падарылі, а яна прывезла яе ў клуб. Вырасла, што дома без яе абыдзецца. Няхай лепш наведвальнікі адпачнуць з камфортам.

— Наталля Канстанцінаўна — майстар на ўсе рукі. Сама перашывае касцюмы са старых рэчаў для самадзейных артыстаў, — дадае Людміла Ляшкевіч. У мінулым годзе праводзілі парад Дзядоў Марозаў, дык яна ўсіх казачных персанажаў асабіста экіпіравала. З нічога зробіць цукерку.

— Умею і шыць, і вышываць, і вязаць, але на ўсё часу не хапае. Нялёгка сумяшчаць усе абавязкі, — уздыхае мая суразмоўніца.

Селішча — маладая вёска, тут пражываюць 280 чалавек, у асноўным моладзь. Хтосьці працуе ў аграгарадку, а нехта ў Маладзечне, Чысці. Пасля работы ўсе вяртаюцца дадому. А чалавеку патрэбны не толькі хлеб надзённы, але і добрая патрэба, і цікавы адпачынак, які арганізоўвае для землякоў Наталля Шымановіч.

Тацяна ЛАЗОЎСКАЯ.

МЯСЦОВАЕ САМАКІРАВАННЕ
ГАЗЕТА ДЛЯ ВІБАРЫНКАЎ І ДЭПУТАТАЎ МЯСЦОВЫХ САВЕТАЎ

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 15 ад 17 лютага 2009 года выдадзена

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Дырэктар — галоўны рэдактар СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч. Адказны за выпуск: КАРПЕНКА Н.У.

Грамадскі савет: ПАПКОЎ А.А., старшыня Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па рэгіянальнай палітыцы і мясцовым самакіраванні; ЦУПРЫК Л.А., старшыня Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па дзяржаўным будаўніцтве, мясцовым самакіраванні і рэгламенце; ПАПКО В.М., намеснік старшыні Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па міжнародных справах; БЕЛЯКОЎ А.Э., намеснік старшыні Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па адукацыі, навучы, культуры і сацыяльным развіцці; ПАНАСЮК В.В., старшыня Мінскага гарадскога Савета дэпутатаў; ДРЫЛЁНАК Т.Л., старшыня Лёзненскага раённага Савета дэпутатаў; СУШЧАНКА М.Л., старшыня Глушанскага пасялковага Савета дэпутатаў Бабруйскага раёна.

Выдавец — рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

КАНТАКТНЫ ТЭЛЕФОН 292 44 12;

e-mail: info@zviatda.by

Газета адрэагавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 03.04.2009. 220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.

Тыраж 20.008. Нумар падпісаны ў 19.30 12 красавіка 2018 года.